

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ 177 /ລບ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 5.6.2015

ດໍາລັດ
ວ່າດ້ວຍການສຶກສາຊັ້ນສູງ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 06 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສຶກສາ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 03 ກໍລະກົດ 2007;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ສະບັບເລກທີ 0402/ສສກຊສ.015, ລົງວັນທີ 20 ເມສາ 2015.

ລັດຖະບານ ອອກດໍາລັດ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ ຊັ້ນສູງຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ການບໍລິການວິຊາການ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງທັງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ, ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງ, ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນການກໍ່ສ້າງນັກວິຊາການ, ນັກວິຊາສະເພາະ, ນັກຄົ້ນຄວ້າ, ນັກວິທະຍາສາດທີ່ມີຄວາມຮູ້-ຄວາມສາມາດ, ມີຄຸນສົມບັດສົນທຳປະຕິວັດ, ມີຄວາມພ້ອມປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 2 ການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແມ່ນການສຶກສາຕໍ່ຈາກຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ ຫຼື ທຽບເທົ່າ, ຊຶ່ງມີການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ ເລີ່ມແຕ່ລະດັບ ອະນຸປະລິນຍາ ຈົນເຖິງລະດັບ ປະລິນຍາ ເອກ ຕາມຫຼັກສູດປົກກະຕິ, ຫຼັກສູດຕໍ່ເນື່ອງ ຫຼື ເຊື່ອມຕໍ່ຕາມນະໂຍບາຍການສຶກສາຮຽນຮູ້ ຕະຫຼອດຊີວິດ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້:

1. **ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ** ໝາຍເຖິງ ສະຖານການສຶກສາທີ່ມີການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນຫຼັກສູດຕາມສາຍວິຊາການ ເລີ່ມແຕ່ລະດັບອະນຸປະລິນຍາຂຶ້ນໄປ;
2. **ຫຼັກສູດການສຶກສາຊັ້ນສູງ** ໝາຍເຖິງ ຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນສາຂາວິຊາຕ່າງໆ ເລີ່ມແຕ່ລະດັບອະນຸປະລິນຍາຂຶ້ນໄປ;
3. **ສະພາວິຊາການ** ໝາຍເຖິງ ອົງການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ ເປັນທີ່ປຶກສາ ທາງດ້ານວິຊາການຢູ່ໃນກົງຈັກບໍລິຫານ-ຄຸ້ມຄອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ;
4. **ສະພາບໍລິຫານ** ໝາຍເຖິງ ອົງການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ ເປັນທີ່ປຶກສາ ທາງດ້ານການບໍລິຫານ ຢູ່ໃນກົງຈັກບໍລິຫານ-ຄຸ້ມຄອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ;
5. **ຄູ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ສິດສອນ, ຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້, ສຶກສາອົບຮົມຜູ້ຮຽນ ຢູ່ໃນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ;
6. **ບຸກຄະລາກອນການສຶກສາຊັ້ນສູງ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານ, ຕິດຕາມກວດກາ, ບໍລິການຮັບໃຊ້ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ໃນສະຖາບັນ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ;
7. **ນັກສຶກສາ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ຮຽນທີ່ກຳລັງສຶກສາຮ່ຳຮຽນ ຫຼື ຄົ້ນຄວ້າຢູ່ໃນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ;
8. **ສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງ (Autonomy)** ໝາຍເຖິງ ຄວາມເປັນອິດສະລະ, ຄວາມເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ແລະ ການມີສິດຕ່າງໆ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດຕໍ່ ວຽກງານການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນ ໄດ້ເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຕາມຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕົວຈິງຂອງຜູ້ຮຽນ, ຕາມນະໂຍບາຍການສຶກສາຕະຫຼອດຊີວິດ ໂດຍສົ່ງເສີມການເຂົ້າຮຽນໃນສາຍການສຶກສາຊັ້ນສູງ ດ້ວຍການອຸດໜູນການຮຽນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນເກັ່ງ

, ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ, ຜູ້ທຸກຍາກ, ແມ່ຍິງ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ເປີດກວ້າງໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທົ່ວໜ່ວຍແຮງງານ ຕ່າງໆ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ມີສ່ວນຮ່ວມເຂົ້າໃນການພັດທະນາວຽກງານການສຶກສາ ຊັ້ນສູງ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບແຜນ ຄວາມຕ້ອງການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ;
2. ຮັບປະກັນຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ ຕາມ 3 ລັກສະນະ ແລະ 5 ຫຼັກມູນການສຶກສາ;
3. ຮັບປະກັນການຮຽນແບບຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ ຕາມນະໂຍບາຍການສຶກສາຕະຫຼອດຊີວິດ;
4. ຮັບປະກັນໃຫ້ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ຜູ້ທຸກຍາກ, ແມ່ຍິງ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ໄດ້ເຂົ້າຮຽນ ຢ່າງເປັນທຳ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ດຳລັດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະ ຊົນ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຊັ້ນສູງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 2

ລະບົບການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ມາດຕາ 7 ໂຄງປະກອບການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງ ຢູ່ໃນລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາ ຊຶ່ງປະກອບມີການສຶກສາລະດັບຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

1. ອະນຸປະລິນຍາ: ແມ່ນການສຶກສາວິຊາການລະດັບຕົ້ນ ຂອງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ເພື່ອກໍ່ສ້າງ ນັກວິຊາການ, ນັກວິຊາສະເພາະ, ຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບລະດັບອະນຸປະລິນຍາ ສາມາດຮຽນຕໍ່ເນື່ອງ ຫຼື ເຊື່ອມຕໍ່ໃນລະດັບປະລິນຍາຕີ;
2. ປະລິນຍາຕີ: ແມ່ນລະດັບການສຶກສາວິຊາການລະດັບສູງ ໃນສາຂາວິຊາສະເພາະ ຂະແໜງ

ການຕ່າງໆທາງວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ-ສັງຄົມ, ການເມືອງ-ການປົກຄອງ, ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

3. ປະລິນຍາໂທ: ແມ່ນລະດັບການສຶກສາວິຊາການ ຕໍ່ຈາກປະລິນຍາຕີ, ລົງເລິກການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດໃນສາຂາວິຊາສະເພາະຂະແໜງການໃດໜຶ່ງ;
4. ປະລິນຍາເອກ: ແມ່ນລະດັບການສຶກສາວິຊາການສູງສຸດ ໂດຍລົງເລິກໃນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດໃນຫົວຂໍ້ໃດໜຶ່ງ.

ນອກນັ້ນ, ຍັງມີລະດັບຫຼັງປະລິນຍາຕີ ແມ່ນການສຶກສາລົງເລິກ ໃນຂະແໜງວິຊາສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຄື: ລົງເລິກຂະແໜງວິຊາ, ຊ່ຽວຊານຂັ້ນ 1 ແລະ ຊ່ຽວຊານຂັ້ນ 2.

ມາດຕາ 8 ວຸດທິການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ການນຳໃຊ້ ແລະ ການທຽບວຸດທິການສຶກສາ

1. ວຸດທິການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແມ່ນການຍັ້ງຢືນເຖິງຜົນສຳເລັດ ຂອງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນໂຄງປະກອບລະດັບການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຕາມມາດຕາ 7 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້, ຊຶ່ງຈະໄດ້ຊຽນໄວ້ຢູ່ໃນປະກາສະນິຍະບັດ ຂອງຜູ້ຮຽນທີ່ສຳເລັດຕາມລະດັບຫຼັກສູດ ດັ່ງນີ້:
 - ສຳເລັດຫຼັກສູດອະນຸປະລິນຍາ ໄດ້ຮັບປະກາສະນິຍະບັດອະນຸປະລິນຍາ, ຊຽນຫຍໍ້: ອປ. (ພາສາອັງກິດ: Associate Degree), ທຽບເທົ່າກັບ ປະກາສະນິຍະບັດວິຊາຊີບຊັ້ນສູງ (Higher Vocational Diploma);
 - ສຳເລັດຫຼັກສູດປະລິນຍາຕີ ໄດ້ຮັບປະກາສະນິຍະບັດປະລິນຍາຕີ, ຊຽນຫຍໍ້: ປຕ. (ພາສາອັງກິດ: Bachelor Degree);
 - ສຳເລັດຫຼັກສູດປະລິນຍາໂທ ໄດ້ຮັບປະກາສະນິຍະບັດປະລິນຍາໂທ, ຊຽນຫຍໍ້: ປທ. (ພາສາອັງກິດ: Master Degree);
 - ສຳເລັດຫຼັກສູດປະລິນຍາເອກ ໄດ້ຮັບປະກາສະນິຍະບັດປະລິນຍາເອກ, ຊຽນຫຍໍ້: ປອ. (ພາສາອັງກິດ: Doctoral Degree, ຊຽນຫຍໍ້: Ph.D.; Dr.Sc.; Dr.Med.;.... ຫຼື ຊຽນຕາມການກຳນົດວຸດທິການສຶກສາຂອງສາກົນ);
2. ການສຶກສາຕາມຫຼັກສູດ ຫຼັງປະລິນຍາຕີ, ຊ່ຽວຊານ, ຫຼັງປະລິນຍາໂທ ແລະ ຫຼັງປະລິນຍາເອກ ແມ່ນຈະໄດ້ຮັບການຍັ້ງຢືນ ລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ວຸດທິ ຕາມເນື້ອໃນ ແລະ ໄລຍະເວລາ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນການປະຕິບັດຂອງແຕ່ລະຫຼັກສູດ;
3. ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນວຸດທິການສຶກສາ: ຜູ້ຮຽນທີ່ສຳເລັດການສຶກສາ ຕາມຫຼັກສູດຂອງລະດັບການສຶກສາຊັ້ນສູງ ມີສິດນຳໃຊ້ອັກສອນຫຍໍ້ ຂອງວຸດທິການສຶກສາ ເປັນພາສາລາວ ຫຼື ພາສາ

ອັງກິດ ຕາມການກຳນົດໄວ້ໃນແຕ່ລະຫຼັກສູດ ເພື່ອຊຽນນຳໜ້າຊື່ ຫຼື ຫຼັງນາມສະກຸນ ຂອງຕົນ ເອງຕາມຄວາມສະໝັກໃຈ;

4. ປະລິນຍາເອກກິດຕິມະສັກ (Honorary Doctor) ແມ່ນວຸດທິການສຶກສາ ມອບເປັນກຽດ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໂດຍສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທີ່ມີຖານະ ມະຫາວິທະຍາໄລ ຫຼື ທຽບເທົ່າ ຈາກພາຍໃນປະເທດ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ, ວຸດທິ “ກິດຕິມະສັກ” ບໍ່ແມ່ນວຸດທິສຳເລັດການສຶກສາ ແລະ ບໍ່ມີຜົນຕໍ່ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍເງິນເດືອນ;
5. ຜູ້ຮຽນທີ່ສຳເລັດການສຶກສາຊັ້ນສູງທຸກລະດັບ ຈາກຕ່າງປະເທດ ຈະຖືກຮັບຮູ້, ຍັງຢືນ ແລະ ທຽບດູດທິການສຶກສາ ຕາມລະດັບການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຂອງ ສປປ ລາວ ໂດຍກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ມອບໃຫ້ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ກຳນົດລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຮັບຮູ້, ການຍັງຢືນ, ການທຽບ, ການຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ ລະຫວ່າງ ວຸດທິການສຶກສາ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຈາກຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 9 ໜ້າທີ່ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ມີໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ;
2. ຈັດຕັ້ງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຜົນສຳເລັດຂອງການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ;
3. ບໍລິການວິຊາການໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ;
4. ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສົ່ງເສີມສິລະປະ ວັດທະນະທຳອັນດີງາມ ສົມທົບກັບ ການຮັບເອົາວັດທະນະທຳອັນດີງາມ ແລະ ກ້າວໜ້າຂອງໂລກ;
5. ຮ່ວມມືກັບສະຖາບັນການສຶກສາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
6. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ຂອງການພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການ ແລະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 10 ສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໄດ້ຈັດລະດັບ ດັ່ງນີ້:

1. ວິທະຍາໄລ (College) ແມ່ນສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງການພັດທະນານັກວິຊາການ ຫຼື ວິຊາສະເພາະຂະແໜງການ ຢູ່ສູນກາງ, ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊຸມຊົນ, ມີໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍໃນການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ ຫຼັກສູດລະດັບອະນຸປະລິນຍາ ຕາມຂອບອຸດທິການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ຕາມການອະນຸມັດຂອງກະຊວງສຶກສາທິ

ການ ແລະ ກິລາ. ວິທະຍາໄລ ຍັງສາມາດສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໄດ້ ຢູ່ພາຍໃນມະຫາວິທະຍາໄລ ທີ່ ເປັນ ມະຫາວິທະຍາໄລສັງລວມ;

2. ສະຖາບັນ (Institute) ແມ່ນສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຕາມຄວາມຕ້ອງການ ຂອງຂະແໜງການຕ່າງໆ, ມີຖານະທຽບເທົ່າ ຫຼື ສູງກວ່າວິທະຍາໄລ; ສາມາດເປີດສອນ ຫຼັກສູດ ລະດັບອະນຸປະລິນຍາ; ປະລິນຍາຕິຕໍ່ເນື່ອງ ຫຼື ເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ປະລິນຍາຕິປົກກະຕິ ຕາມການອະນຸມັດຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ; ເປັນສະຖານທີ່ຝຶກອົບຮົມວິຊາ ສະເພາະໄລຍະສັ້ນ; ດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ສຳຫຼວດ, ຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ໃຫ້ບໍລິການວິຊາການຂອງຂະແໜງການໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຂະແໜງການ ຕາມໜ້າທີ່, ພາລະບົດບາດ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນການສ້າງຕັ້ງ ສະຖາບັນ;
3. ວິທະຍາຄານ (Academy) ແມ່ນສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຕາມຄວາມ ຕ້ອງການສະເພາະຂອງຂະແໜງການ ໂດຍສະເພາະໃນຂົງເຂດວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງ ກັນຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ຂະແໜງການວິຊາສະເພາະໃດໜຶ່ງ; ມີຖານະທຽບເທົ່າ ຫຼື ສູງກວ່າ ວິທະຍາໄລ; ສາມາດເປີດສອນຫຼັກສູດລະດັບອະນຸປະລິນຍາ; ປະລິນຍາຕິຕໍ່ເນື່ອງ ຫຼື ເຊື່ອມ ຕໍ່, ປະລິນຍາຕິປົກກະຕິ ແລະ ສູງກວ່າປະລິນຍາຕິ ຕາມການອະນຸມັດ ຂອງການຈັດຕັ້ງທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ; ສາມາດຈັດການຝຶກອົບຮົມວິຊາ ສະເພາະໄລຍະສັ້ນ; ດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ສຳຫຼວດ, ຄຸ້ມຄອງ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການໃຫ້ບໍລິການວິຊາການຂອງຂະແໜງການຕາມໜ້າທີ່ ແລະ ພາລະບົດບາດ ທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ສະຖາບັນທຽບເທົ່າມະຫາວິທະຍາໄລ (ລະດັບຊາດ) ແມ່ນສະຖານ ການສຶກສາຊັ້ນສູງລະດັບສູງສຸດ ຂອງໂຄງປະກອບການສຶກສາຊັ້ນສູງແຫ່ງຊາດ. ສ້າງຕັ້ງ ຂຶ້ນຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ, ມີພາລະ ບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ ຫຼັກສູດວິຊາການລະດັບສູງ ເລີ່ມ ແຕ່ລະດັບອະນຸປະລິນຍາຈົນເຖິງລະດັບປະລິນຍາເອກ, ມີຄວາມສາມາດໃນການດຳເນີນ ການຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ, ບໍລິການວິຊາການ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ. ມະຫາວິທະຍາໄລ ມີວິໄສທັດ, ມີຍຸດທະສາດ ແລະ ມີແຜນພັດທະນາໃຫ້ເປັນມະຫາວິທະຍາໄລສັງລວມ ຫຼື ເປັນ ມະຫາວິທະຍາໄລ ທີ່ໂດດເດັ່ນສະເພາະຂະແໜງການ ຫຼື ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ການສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃຫ້ຈັດຕາມຮູບແບບຂອງການລົງທຶນ ດັ່ງນີ້:

1. ຮູບແບບສະຖາບັນຂອງລັດ: ແມ່ນລັດຖະບານລົງທຶນສ້າງຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາ ໂດຍມອບໝາຍ ໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຕາມຂະແໜງການຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງ, ຮອບດ້ານຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ຮູບແບບສະຖາບັນຂອງລັດ ແລະ ຊຸມຊົນ ຫຼື ລວມໝູ່: ແມ່ນລັດຖະບານລົງທຶນຮ່ວມກັບຊຸມຊົນ ຫຼື ລວມໝູ່ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ພັດທະນາ ໂດຍມີການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ຄຸ້ມຄອງທາງວິຊາການ ແລະ ຊຸມຊົນ ຫຼື ລວມໝູ່ ຮັບຜິດຊອບການບໍລິຫານ-ຈັດການ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.
3. ຮູບແບບສະຖາບັນຂອງເອກະຊົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ: ແມ່ນການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງເອກະຊົນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງລັດຖະບານມີນະໂຍບາຍຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງດ້ານວິຊາການ: ຜູ້ລົງທຶນຊຶ່ງເປັນບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງການບໍລິຫານຕາມພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.
4. ຮູບແບບສະຖາບັນຂອງຕ່າງປະເທດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແມ່ນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງທີ່ເປັນການລົງທຶນຂອງພາກລັດ, ພາກທຸລະກິດ, ການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຫຼື ສະຖາບັນການສຶກສາຂອງຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງລັດຖະບານ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄຸ້ມຄອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ແລະ ປະຕິບັດຕາມສັນຍາທີ່ຕົກລົງຮ່ວມກັນ ຂອງສອງຝ່າຍ ຫຼື ຫຼາຍຝ່າຍ.

ມາດຕາ 12 ການຈັດແບ່ງປະເພດສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຈັດແບ່ງປະເພດຕາມລະບົບການປົກຄອງ, ຕາມພູມມິປະເທດ ແລະ ຈຸດພິເສດຂອງຂະແໜງການ ດັ່ງນີ້:

- ກ. ປະເພດ 1: ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງລະດັບຊາດ ແລະ ນານາຊາດ
- ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງລະດັບຊາດ: ແມ່ນລັດຖະບານ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍອີງຕາມນະໂຍບາຍ, ແຜນພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ; ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນ, ດ້ານວິຊາການ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ; ມີບຸກຄະລາກອນ ແລະ ຄູ່ທີ່ມີວຸດທິການສຶກສາສູງພຽງພໍ, ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງເໝາະສົມ ສາມາດຮັບຜູ້ຮຽນໄດ້ຈຳນວນຫຼາຍ, ມີຄວາມສາມາດໃນການໃຫ້ບໍລິການວິຊາການ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ມີຄວາມສາມາດເປັນເຈົ້າຕົນເອງທາງວິຊາການ.
 - ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງລະດັບນານາຊາດ: ແມ່ນສະຖາບັນການສຶກສາທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຕາມ

ຮູບແບບໃດໜຶ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 11 ຂອງ ດຳລັດສະບັບນີ້ ຊຶ່ງສາມາດດຳເນີນການ ຮຽນ-ການສອນ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ການໃຫ້ບໍລິການລະດັບສາກົນ, ສາມາດ ຕອບສະໜອງນະໂຍບາຍ ຂອງລັດຖະບານ ໃນການເຊື່ອມໂຍງກັບ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ຂ. ປະເພດ 2: ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງລະດັບພາກ (ຂົງເຂດ-ບໍລິເວນ)

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງລະດັບພາກ ແມ່ນສະຖາບັນການສຶກສາ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍ ລັດຖະບານ ຕາມຄວາມຕ້ອງການດ້ານການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ກໍ່ຄືການສ້າງນັກວິ ຊາການເພື່ອຮັບໃຊ້ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຢູ່ແຕ່ລະພາກຂອງປະເທດ, ສອດຄ່ອງກັບ ຈຸດພິເສດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງຂອງຂົງເຂດ-ບໍລິເວນທີ່ໃຫ້ການບໍລິການ ດ້ານການສຶກ ສາຊັ້ນສູງ.

ຄ. ປະເພດ 3: ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງລະດັບແຂວງ ຫຼື ຊຸມຊົນ

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງລະດັບແຂວງ ຫຼື ຊຸມຊົນ ແມ່ນສະຖາບັນການສຶກສາ ທີ່ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍສູນກາງ ຮ່ວມກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ຊຸມຊົນ ຊຶ່ງມີພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການເຄື່ອນໄຫວດ້ານການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຈຸດພິເສດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງຂອງແຂວງ ຫຼື ຊຸມຊົນນັ້ນ.

ງ. ປະເພດ 4: ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງສະເພາະຂະແໜງການ

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງສະເພາະຂະແໜງການ ແມ່ນສະຖາບັນການສຶກສາທີ່ສ້າງ ຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງການສ້າງນັກວິຊາການ ສະເພາະ ຂະແໜງການ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນ: ມີພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການຈັດຕັ້ງ ການ ຮຽນ-ການສອນ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ທີ່ລົງເລິກວິຊາສະເພາະຮັບໃຊ້ໃຫ້ ການ ພັດທະນາຂະແໜງການ.

ມອບໃຫ້ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ສົມທົບກັບການຈັດຕັ້ງທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ກຳນົດລະບຽບການລະອຽດ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ- ບໍລິຫານ, ມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງແຕ່ລະປະເພດ.

ມາດຕາ 13 ຫຼັກການ ແລະ ເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງ, ການຂະຫຍາຍ, ການໂຮມ ແລະ ການແຍກສະ ຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ

1. ຫຼັກການລວມ:

ການສ້າງຕັ້ງ, ການຂະຫຍາຍ, ການໂຮມ ແລະ ການແຍກສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການລວມ ດັ່ງນີ້:

- (1) ຕອບສະໜອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງແຜນພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
- (2) ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ເປີດໂອກາດໃຫ້ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ໄດ້ເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຊັ້ນສູງຢ່າງສະເໝີພາບ ແລະ ເປັນທຳ;
- (3) ຮັບປະກັນໂຄງປະກອບດ້ານວິຊາການທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ວິຊາສະເພາະລົງເລິກຂະແໜງການ;
- (4) ມີວິໄສທັດ, ມີແຜນພັດທະນາຄຸນນະພາບໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ; ຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ມີການລົງທຶນທີ່ເໝາະສົມ.

2. ເງື່ອນໄຂ:

ການສ້າງຕັ້ງ, ການຂະຫຍາຍ, ການໂຮມ ແລະ ການແຍກສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

ກ. ເງື່ອນໄຂລວມ:

- (1) ສອດຄ່ອງກັບ ຄວາມຕ້ອງການຕາມ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ, ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງການພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນ;
- (2) ມີຄວາມພ້ອມທາງດ້ານບຸກຄະລາກອນການສຶກສາ ແລະ ມີຜູ້ຮຽນໃນຈຳນວນທີ່ເໝາະສົມ;
- (3) ມີຄວາມພ້ອມໃນການລົງທຶນພື້ນຖານໂຄງລ່າງ; ວັດຖຸປະກອນເຕັກນິກ ແລະ ງົບປະມານ ເພື່ອການບໍລິຫານ-ຄຸ້ມຄອງທີ່ເໝາະສົມ.

ຂ. ເງື່ອນໄຂສະເພາະ:

ການສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຮູບແບບທີຂໍ້ 3, 4 ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 11 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ທຸກປະເພດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 12 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້, ນອກຈາກເງື່ອນໄຂລວມ ຕາມຂໍ້ (ກ.) ຂ້າງເທິງນີ້ແລ້ວ ຕ້ອງຮັບປະກັນເງື່ອນໄຂສະເພາະ ດັ່ງນີ້:

- (1) ຕ້ອງມີແຜນລົງທຶນພື້ນຖານໂຄງລ່າງລະອຽດ ໂດຍໃຫ້ມີເອກະສານຢັ້ງຢືນຄ້ຳປະກັນ ການລົງທຶນ ຈາກອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ;
- (2) ມີທັງສີຄຳປະກັນຖານະການເງິນ; ແລະ
- (3) ຕ້ອງດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ປະກອບວັດຖຸປະກອນເຕັກນິກ ໃຫ້ສຳເລັດໂດຍພື້ນຖານພາຍໃນໄລຍະເວລາຫ້າປີ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຢ່າງເປັນທາງການຈາກ ລັດຖະບານຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ.

ມອບໃຫ້ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ກຳນົດລະບຽບການ

ລະອຽດກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງ, ການຂະຫຍາຍ, ການໂຮມ ແລະ ການແຍກ ສະຖາບັນ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ.

ມາດຕາ 14 ເງື່ອນໄຂການປິດຊົ່ວຄາວ ແລະ ຍຸບເລີກຖາວອນ ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກຮູບແບບຈະຖືກປິດຊົ່ວຄາວ ຫຼື ຍຸບເລີກຖາວອນ ຕາມ ແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

- (1) ຜິດຕໍ່ແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
- (2) ເຄື່ອນໄຫວບໍ່ຖືກກັບພາລະບົດບາດ ແລະ ຈຸດປະສົງເປົ້າໝາຍຂອງສະຖາບັນ;
- (3) ບໍ່ປັບປຸງ ຫຼື ບໍ່ພັດທະນາຄຸນນະພາບ ຕາມການແນະນຳຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- (4) ມີຄຳຮ້ອງຂໍປິດຊົ່ວຄາວ ຫຼື ຍຸບເລີກຖາວອນ ຈາກບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ດ້ວຍ ເຫດຜົນຕ່າງໆ;
- (5) ມີການຮ້ອງຟ້ອງ ໂດຍບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ທາງສູງຈາກສັງຄົມທົ່ວໄປ ດ້ວຍເຫດຜົນ ຂອງປາກົດການຫຍໍ້ທີ່ດ້ານຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 15 ການອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ, ການຂະຫຍາຍ, ການໂຮມ, ການແຍກ, ການປິດຊົ່ວຄາວ ແລະ ການຍຸບເລີກຖາວອນ ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ການອະນຸຍາດ ສ້າງຕັ້ງ, ການຂະຫຍາຍ, ການໂຮມ, ການແຍກ, ການປິດຊົ່ວຄາວ ແລະ ການຍຸບເລີກຖາວອນ ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- (1) ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອະນຸຍາດການສ້າງຕັ້ງ, ການຂະຫຍາຍວິທະຍາເຂດ, ການໂຮມ, ການ ແຍກ ແລະ ການຍຸບເລີກຖາວອນ ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງປະເພດ 1 ທຸກຮູບແບບ (ລະດັບຊາດ ແລະ ນານາຊາດ) ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ;
- (2) ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ອະນຸຍາດການສ້າງຕັ້ງ, ການ ຂະຫຍາຍວິທະຍາເຂດ, ການໂຮມ, ການແຍກ ແລະ ການຍຸບເລີກຖາວອນ ສະຖາບັນການ ສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກຮູບແບບ ຂອງປະເພດ: 2, 3 ແລະ 4 (ລະດັບພາກ, ແຂວງ ຫຼື ຊຸມຊົນ ແລະ ສະເພາະຂະແໜງການ) ຕາມການສະເໜີຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຂະແໜງ ການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ: ມີສິດສັ່ງປິດ ຫຼື ໂຈະການເຄື່ອນໄຫວຊົ່ວຄາວ ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກ ຮູບແບບ, ທຸກປະເພດ ໂດຍອີງຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 14 ຂອງດຳລັດ ສະບັບນີ້ ແລະ ຕາມການສະເໜີຂອງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມອບໃຫ້ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ກຳນົດລະອຽດກ່ຽວກັບ ລະບຽບ, ຂັ້ນຕອນການປະກອບເອກະສານ ເພື່ອຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ, ຂະຫຍາຍໂຮມ, ແຍກ,

ປິດຊົ່ວຄາວ ແລະ ຍຸບເລີກຖາວອນ ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງທຸກຮູບແບບ ແລະ ທຸກປະເພດ.

ໝວດທີ 3 ການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ

ມາດຕາ 16 ເງື່ອນໄຂການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນສາຂາວິຊາສະເພາະຕ່າງໆ

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກຮູບແບບ, ທຸກປະເພດ ສາມາດຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນສາຂາວິຊາສະເພາະຂະແໜງການ ຫຼື ລົງເລິກຂະແໜງການ ລະດັບອະນຸປະລິນຍາ, ປະລິນຍາຕີ, ປະລິນຍາໂທ, ປະລິນຍາເອກ ແລະ ການສຶກສາຫຼັງປະລິນຍາ (Post graduate) ລະດັບຕ່າງໆໄດ້ ໂດຍມີເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

- (1) ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການ ດ້ານການກໍ່ສ້າງນັກວິຊາການ ຂອງຂະແໜງການວິຊາສະເພາະເພື່ອການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ມະຫາພາກ ແລະ ຈຸລະພາກ (ທ້ອງຖິ່ນ);
- (2) ມີບຸກຄະກອນການສຶກສາ, ຄູສອນ, ນັກວິທະຍາສາດ ທີ່ມີລະດັບວິຊາສະເພາະ ແລະ ວຸດທິການສຶກສາທີ່ເໝາະສົມກັບລະດັບຂອງຫຼັກສູດ ທີ່ຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ ຫຼື ການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄຸນນະພາບສູງ;
- (3) ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ອາຄານຫ້ອງຮຽນ, ຫ້ອງທົດລອງ, ຫ້ອງສະໝຸດ, ວັດຖຸປະກອນເຕັກນິກ ແລະ ເອກະສານ-ຕຳລາ ຮັບໃຊ້ການຮຽນ-ການສອນຢ່າງຄົບຖ້ວນໃນຂັ້ນພື້ນຖານ;
- (4) ມີຫຼັກສູດການສອນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານຫຼັກສູດແຫ່ງຊາດ ແລະ ຮັບປະກັນປະລິມານຄວາມຮູ້ ເພື່ອການສຶກສາຕໍ່ເນື່ອງ ຫຼື ເຊື່ອມຕໍ່ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນ;
- (5) ມີແຜນກຳນົດລວມ ການເປີດສອນຫຼັກສູດສາຂາວິຊາສະເພາະຂະແໜງການຕ່າງໆ ໂດຍຜ່ານການຮັບຮອງ ແລະ ອະນຸມັດ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຕາມການສະເໜີຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອະທິການບໍດີ ມະຫາວິທະຍາໄລ ຫຼື ຫົວໜ້າສະຖາບັນ ທີ່ມີຖານະ ມະຫາວິທະຍາໄລ (ສະຖາບັນລະດັບຊາດ) ມີສິດຈັດຕັ້ງເປີດການຮຽນ-ການສອນ ດ້ວຍຕົນເອງ ກ່ຽວກັບຫຼັກສູດສາຂາວິຊາສະເພາະຂະແໜງການໃດໜຶ່ງ ທີ່ຢູ່ໃນແຜນກຳນົດລວມ ຊຶ່ງໄດ້ຜ່ານການຮັບຮອງຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລ້ວ.

ມາດຕາ 17 ການຮັບນັກສຶກສາ

1. ແຜນຮັບນັກສຶກສາ:

- (1) ແຜນຮັບນັກສຶກສາຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກຮູບແບບ ແລະ ທຸກປະເພດໃຫ້

ກຳນົດບົນພື້ນຖານຄວາມຕ້ອງການຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະ ໄລຍະ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບ ແຜນພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ຂອງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ; ມີຄວາມເໝາະສົມກັບເງື່ອນໄຂທາງດ້ານຄວາມສາມາດ ຂອງຄູ; ແທດເໝາະ ກັບເງື່ອນໄຂ ທາງດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ວັດຖຸປະກອນເຕັກນິກ ໂດຍຜ່ານການ ຮັບຮອງ ຂອງການຈັດຕັ້ງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອະນຸມັດຂອງກະຊວງສຶກ ສາທິການ ແລະ ກິລາ;

(2) ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງແຕ່ລະແຫ່ງ ເປັນຜູ້ກຳນົດແຜນຮັບນັກສຶກສາ ໃນແຕ່ລະ ສົກຮຽນຕາມແຜນພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ຂອງສູນກາງ, ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຕາມຄວາມສາມາດຮັບຕົວຈິງຂອງສະຖາບັນ; ຮັບຜິດຊອບໃນການປະກາດຮັບສະໝັກ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານດ້ານຄຸນນະພາບ ຂອງສະຖາບັນຕົນເອງ;

(3) ກໍລະນີສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງແຫ່ງໃດໜຶ່ງ ຮັບນັກສຶກສາເກີນແຜນກຳນົດ ຫຼື ບໍ່ ຖືກຕ້ອງຕາມທີ່ປະກາດໄວ້ ຈະຖືກດຳເນີນການກວດສອບ-ກວດກາ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

(4) ວິທີການຄັດເລືອກຮັບນັກສຶກສາ ສາມາດດຳເນີນຕາມ ສາມ ຮູບແບບ ດັ່ງນີ້:

ກ. ຕົວເລກແບ່ງປັນ (ໂຄຕາ) ຕາມແຜນມະຫາພາກໃຫ້ຄັດເລືອກເອົາ ຕາມຜົນການ ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ ຫຼື ທຽບເທົ່າ (ຄະແນນເສັ້ງຈົບ, ຄະແນນ ສະ ສົມ ໃນແຕ່ລະສົກຮຽນ ແລະ ຄຸນສົມບັດ);

ຂ. ດຳເນີນການສອບເສັ້ງ ເພື່ອຄັດເລືອກຕາມລຳດັບຄະແນນຂອງຜົນສອບເສັ້ງ;

ຄ. ດຳເນີນການຕາມ ຮູບແບບປະສົມ ລະຫວ່າງສອບເສັ້ງ ແລະ ຄັດເລືອກຕາມຜົນ ການຮຽນມັດທະຍົມຕອນປາຍ ຫຼືທຽບເທົ່າ (ກ. + ຂ.).

(5) ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງມີສິດກຳນົດເລືອກເອົາວິທີການຄັດເລືອກຮັບນັກສຶກສາ ດ້ວຍ ຕົນເອງ, ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນການຮັບນັກສຶກສາ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດ້ວຍຄວາມ ເປັນທຳ ແລະ ໂປ່ງໃສ.

(6) ການລົງທະບຽນ: ນັກສຶກສາທີ່ຖືກຮັບຮອງ ດ້ວຍຜົນການຄັດເລືອກ ຕາມໜຶ່ງໃນສາມ ຮູບແບບຂ້າງເທິງນີ້ຈະໄດ້ຮັບແຈ້ງການ ຈາກສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ລົງທະບຽນເປັນນັກສຶກສາ ຕາມການກຳນົດເວລາໃນແຕ່ລະສົກຮຽນ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຮັບຮອງ ແລະ ອະນຸມັດແຜນລວມໃນ ການຮັບນັກສຶກສາ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກຮູບແບບ ແລະ ທຸກປະເພດ ໃນຂອບເຂດ ທົ່ວປະເທດ ແລະ ກຳນົດລະບຽບການລະອຽດ ກ່ຽວກັບວິທີການ ແລະ ເອກະສານຂໍ້ມູນ ສຳລັບການ

ຄັດເລືອກ ແລະ ຮັບນັກສຶກສາ.

ມາດຕາ 18 ໄລຍະເວລາຮຽນ ແລະ ປະຕິທິນການສຶກສາ ຂອງ ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ

1. ໄລຍະເວລາຮຽນ: ໄລຍະເວລາຮຽນ ຂອງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານຫຼັກສູດແຫ່ງຊາດ ດັ່ງນີ້:
 - (1) ລະດັບອະນຸປະລິນຍາ: ຫຼັກສູດປົກກະຕິໃຊ້ເວລາ ສອງປີຂຶ້ນໄປ, ຫຼັກສູດຕໍ່ເນື່ອງໃຊ້ເວລາໜຶ່ງປີເຄິ່ງ ຂຶ້ນໄປ;
 - (2) ປະລິນຍາຕີ: ຫຼັກສູດປົກກະຕິໃຊ້ເວລາສີ່ປີຂຶ້ນໄປ, ຫຼັກສູດຕໍ່ເນື່ອງໃຊ້ເວລາສອງປີຂຶ້ນໄປ;
 - (3) ລົງເລິກຂະແໜງວິຊາ ໃຊ້ເວລາ ໜຶ່ງປີ ຂຶ້ນໄປ;
 - (4) ຊ່ຽວຊານຂັ້ນ 1 ໃຊ້ເວລາ ສອງປີ ຂຶ້ນໄປ;
 - (5) ຊ່ຽວຊານຂັ້ນ 2 ໃຊ້ເວລາ ສາມປີ ຂຶ້ນໄປ;
 - (6) ປະລິນຍາໂທ ໃຊ້ເວລາ ສອງປີ ຂຶ້ນໄປ;
 - (7) ປະລິນຍາເອກ ໃຊ້ເວລາ ສາມປີ ຂຶ້ນໄປ.
2. ປະຕິທິນການສຶກສາ:
 - (1) ການສຶກສາລະດັບອະນຸປະລິນຍາ ແລະ ປະລິນຍາຕີປີທີ 1 (ຮັບໃໝ) ໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນສົກຮຽນ ໃນວັນທີ 15 ຕຸລາ.
 - (2) ການສຶກສາລະດັບອະນຸປະລິນຍາ ແລະ ປະລິນຍາຕີແຕ່ປີທີ 2 ຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນສົກຮຽນ ວັນທີ 01 ຕຸລາ.
 - (3) ການສຶກສາລະດັບອື່ນ ຫຼັງປະລິນຍາຕີຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແຜນການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ແຜນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ຂອງຫຼັກສູດ ຫຼື ໂຄງການທີ່ສະຖາບັນການສຶກສານັ້ນໄດ້ຮັບອະນຸມັດນຳໃຊ້ ແລະ ດຳເນີນການ.

ມາດຕາ 19 ຫຼັກສູດ, ຕຳລາ, ເອກະສານ ແລະ ພາສາທີ່ນຳໃຊ້ ສຳລັບການຮຽນ-ການສອນ

1. ຫຼັກສູດການສຶກສາຊັ້ນສູງ:
 - (1) ການພັດທະນາຫຼັກສູດທຸກລະດັບຂອງການສຶກສາຊັ້ນສູງໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານຫຼັກສູດການສຶກສາຊັ້ນສູງແຫ່ງຊາດ ທີ່ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ກຳນົດ;
 - (2) ການສ້າງເນື້ອໃນຫຼັກສູດຕ້ອງອີງໃສ່ຂອບອຸດທິການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ໂດຍກຳນົດ ຄວາມຮູ້, ຄວາມຊຳນານງານ, ການນຳໃຊ້ ແລະ ພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ (ການຝຶກຫັດ-ຝຶກງານ) ເຂົ້າໃນລາຍວິຊາ ຕາມແຕ່ລະລະດັບການສຶກສາ;
 - (3) ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຮັບຮອງ ແລະ ອະນຸມັດນຳໃຊ້ ຫຼັກສູດການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກລະດັບ ຕາມການສະເໜີຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ຕຳລາ ແລະ ເອກະສານການຮຽນ-ການສອນ:

- (1) ຕຳລາ ແລະ ເອກະສານການຮຽນ-ການສອນ ທີ່ນຳໃຊ້ຢູ່ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຕ້ອງ ມີມາດຕະຖານດ້ານປະລິມານຄວາມຮູ້-ຄວາມສາມາດ ທີ່ຮັບໃຊ້ໃຫ້ຫຼັກສູດການ ຮຽນ-ການສອນຂອງວິຊາຮຽນ , ຮັບໃຊ້ເປົ້າໝາຍຂອງຄູ ແລະ ຜູ້ຮຽນ ແຕ່ລະລະດັບ;
- (2) ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງທຸກລະດັບ ຕ້ອງມີທ້ອງສະໝຸດເປັນຂອງຕົນເອງ, ມີປຶ້ມ, ມີ ເອກະສານ, ຕຳລາທາງວິທະຍາສາດ-ວິຊາການ ຄົບຖ້ວນໃນຂັ້ນພື້ນຖານ ຫຼື ມີທ້ອງສະ ໝຸດເອເລັກໂຕຣນິກ ເພື່ອການສຶກສາທົ່ວໄປ ແລະ ຮັບໃຊ້ການຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດ ຂອງຄູ ແລະ ຜູ້ຮຽນ;
- (3) ອະທິການບໍດີ, ຫົວໜ້າ ຫຼື ຜູ້ອຳນວຍການສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ມີໜ້າທີ່ຄັດເລືອກ ແລະ ອະນຸມັດນຳໃຊ້ປຶ້ມຕຳລາ, ເອກະສານການຮຽນ-ການສອນ ທີ່ເປັນຜົນງານໃນການ ຄົ້ນຄວ້າ, ຮຽບຮຽງ ຫຼື ຂຽນເອງ ຂອງພະນັກງານ, ຄູ-ອາຈານ ແລະ ນັກວິທະຍາສາດ ໂດຍອີງຕາມການສະເໜີ ຂອງຄະນະວິຊາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ນັກວິທະຍາສາດ ແລະ ໄດ້ຮັບ ການຮັບຮອງຈາກ ສະພາວິຊາການ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງນັ້ນ;
- (4) ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຕ້ອງຮັບປະກັນການສະຫງວນລິຂະສິດໃນການນຳໃຊ້ ຕຳ ລາ ແລະ ເອກະສານການຮຽນ-ການສອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບ ສິນທາງປັນຍາ ແລະ ລະບຽບການຂອງສະຖາບັນຕົນເອງ.

3. ພາສາທີ່ນຳໃຊ້ ສຳລັບການຮຽນ-ການສອນ:

ພາສາທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບການຮຽນ-ການສອນ ຢູ່ໃນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແມ່ນພາສາ ລາວ. ສ່ວນພາສາຕ່າງປະເທດແມ່ນສາມາດນຳໃຊ້ສຳລັບການຮຽນ-ການສອນ ສາຂາວິຊາພາສາ ຕ່າງປະເທດ; ນຳໃຊ້ເພື່ອສອນບາງຫຼັກສູດທີ່ເປັນຫຼັກສູດສາກົນ ຫຼື ຫຼັກສູດຮ່ວມມືກັບ ສະຖາບັນການ ສຶກສາ ຂອງຕ່າງປະເທດ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດຢູ່ໃນໂຄງການ ຄົ້ນຄວ້າຕ່າງໆຕາມການອະນຸມັດຂອງ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງ ລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 20 ຮູບແບບການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ

ການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນຢູ່ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ສາມາດຈັດຕາມຮູບແບບ ຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

- (1) ຮູບແບບ ການສຶກສາເຕັມເວລາ (Formal): ຫຼັກສູດປົກກະຕິ, ຫຼັກສູດຕໍ່ເນື່ອງ ຫຼື ຫຼັກສູດ

ເຊື່ອມຕໍ່;

- (2) ຮູບແບບການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ (Non-Formal): ການສຶກສາທາງໄກ ຜ່ານສື່ປະເພດຕ່າງໆ ຫຼື ຕາມອັດທະຍາໄສ;
- (3) ຮູບແບບເປີດ ທີ່ຕິດພັນກັບພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ຢູ່ບັນດາຂະແໜງການເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ໂອກາດ ໃຫ້ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ.

ມາດຕາ 21 ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກຮູບແບບ ແລະ ທຸກປະເພດ ຕ້ອງປະກອບສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງຄາດໝາຍຂອງຫຼັກສູດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ; ຮັບປະກັນ ຕາມຫຼັກການ ແລະ ເງື່ອນໄຂລວມ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ແລະ ມາດຕາ 16 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 22 ການຄຸ້ມຄອງການຮຽນ-ການສອນ

ການຄຸ້ມຄອງການຮຽນ-ການສອນ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- (1) ຄຸ້ມຄອງຕາມແຜນການຮຽນ-ການສອນ ຂອງແຕ່ລະສົກຮຽນ ຢ່າງຄົບຊຸດ (ມີຕາຕະລາງເວລາປະຈຳວັນ, ປະຈຳອາທິດ ແລະ ປະຈຳເດືອນ; ແຜນພາກຮຽນ ແລະ ສົກຮຽນ);
- (2) ຄຸ້ມຄອງຕາມການປະຕິບັດ ລະບົບຊົ່ວໂມງ ຂອງຫຼັກສູດ ຕໍ່ສົກຮຽນ (ປີຮຽນ) ຫຼື ຕາມລະບົບໜ່ວຍກິດ (ພາກຮຽນອາທິດ/ຊົ່ວໂມງ) ຫຼື ຕາມໝວດປະລິມານຄວາມຮູ້ (ໂມດູນ/Module);
- (3) ມີການຈັດຕັ້ງປະກັນຄຸນນະພາບ, ການຈັດຕັ້ງກວດກາ-ປະເມີນຜົນ ການຮຽນ-ການສອນ;
- (4) ປະຕິບັດລະບຽບຄຸ້ມຄອງ ຄູ-ນັກສຶກສາ ຂອງສະຖາບັນຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແຕ່ລະຮູບແບບ ມີລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ ການຮຽນ-ການສອນ ສະເພາະເປັນຂອງຕົນເອງ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການຮັບຮອງ ແລະ ອະນຸມັດນຳໃຊ້ ໂດຍກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 23 ການວັດ-ປະເມີນຜົນ ການຮຽນ-ການສອນ

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກຮູບແບບ ແລະ ທຸກປະເພດ ດຳເນີນການວັດ-ປະເມີນຜົນການຮຽນ-ການສອນ ຕາມຫຼັກການລວມ ດັ່ງນີ້:

- (1) ວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຮຽນ-ການສອນ ແບບປົກກະຕິ ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການກວດກາ, ວິທີການສອບເສັງ ເຊັ່ນ: ຈົບວິຊາຮຽນ, ຈົບພາກຮຽນ, ຈົບປີຮຽນ ຫຼື ຈົບຫຼັກສູດ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການຂຽນບົດວິທະຍານິພົນ ຫຼື ບົດລາຍງານໂຄງການ... ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຫຼັກສູດການສຶກ

ສາຂອງແຕ່ລະລະດັບ.

- (2) ນຳໃຊ້ລະບົບເກຣດ (Grade System) ເປັນຫົວໜ່ວຍວັດແທກປະລິມານຄວາມຮູ້ ຫຼື ນຳໃຊ້ລະບົບຄະແນນ ຕາມການກຳນົດໄວ້ ຢູ່ໃນມາດຕະຖານຫຼັກສູດການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແຫ່ງຊາດ;
- (3) ປະຕິບັດຕາມແຜນການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການສຶກສາ ຂອງສະຖາບັນຕົນເອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ;

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ກຳນົດລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບຫົວໜ່ວຍວັດແທກປະລິມານຄວາມຮູ້ ເປັນລະບົບເກຣດ ແລະ ລະບົບຄະແນນ ໃຫ້ເປັນເອກະພາບ.

ມາດຕາ 24 ປະກາສະນີຍະບັດ

ການອອກປະກາສະນີຍະບັດ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃຫ້ຜູ້ສຳເລັດການສຶກສາທຸກລະດັບ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ແລະ ເງື່ອນໄຂລວມ ດັ່ງນີ້:

1. ຫຼັກການລວມ:

- (1) ຜູ້ຮຽນທີ່ສຳເລັດການສຶກສາຕາມຫຼັກສູດທຸກລະດັບ ມີສິດໄດ້ຮັບປະກາສະນີຍະບັດຂອງສະຖາບັນທີ່ດຳເນີນການຮຽນ-ການສອນຫຼັກສູດນັ້ນ;
- (2) ອະທິການບໍ່ດີ, ຫົວໜ້າສະຖາບັນ, ຜູ້ອຳນວຍການ ຫຼື ຜູ້ຖືກມອບສິດ ມີສິດເຊັນອອກ ແລະ ມອບປະກາສະນີຍະບັດ ໃຫ້ຜູ້ສຳເລັດການສຶກສາ ຈາກສະຖາບັນຂອງຕົນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ເປັນທຳ ແລະ ໂປ່ງໄສ.

2. ເງື່ອນໄຂລວມ:

- (1) ຜູ້ຮຽນທີ່ຈະໄດ້ປະກາສະນີຍະບັດ ຕ້ອງສຳເລັດການສຶກສາຕາມຫຼັກສູດ ຢ່າງສົມບູນ, ມີຜົນການຮຽນ ແລະ ການສອບເສັງ ຫຼື ການປ້ອງກັນບົດວິທະຍານິພົນ ໄດ້ຕາມຄາດໝາຍ ແລະ ມີຄຸນສົມບັດດີ;
- (2) ບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ສຳເລັດການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບປະກາສະນີຍະບັດ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຮັບຮອງ, ຂຶ້ນທະບຽນລວມ ຢູ່ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3. ຮູບແບບຂອງປະກາສະນີຍະບັດ:

- (1) ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງທຸກລະດັບ ສາມາດອອກແບບປະກາສະນີຍະບັດ ທີ່ມີ ເອກະລັກສະເພາະເປັນຂອງຕົນເອງໄດ້ (ແບບຫຼອງປົກ ແລະ ໃບເຈ້ຍຂຽນເນື້ອໃນ) ໂດຍມີເຄື່ອງໝາຍ ຫຼື ລະຫັດລັບສະເພາະ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນຫຼັກຖານພິສູດຢັ້ງຢືນ ໃນກໍລະນີທີ່ມີການປອມແປງ.
- (2) ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ກຳນົດຮູບແບບລວມດ້ານເນື້ອໃນ ປະກາສະນີຍະບັດ

ຂອງຫຼັກສູດການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກລະດັບ.

4. ປະກາສະນີຍະບັດ ປະລິນຍາເອກ ກິດຕິມະສັກ:

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທີ່ມີຖານະ ມະຫາວິທະຍາໄລ ຫຼື ທຽບເທົ່າ ທຸກຮູບແບບ ສາມາດອອກປະກາສະນີຍະບັດ ປະລິນຍາເອກກິດຕິມະສັກ (Honorary Doctor) ມອບເປັນ ກຽດໃຫ້ບຸກຄົນພາຍນອກຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ສະຖາບັນກຳນົດ ໂດຍຜ່ານການຮັບຮອງ ຂອງສະພາສະ ຖາບັນນັ້ນ ແລະ ການເຫັນດີ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມອບໃຫ້ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດລະບຽບຫຼັກການ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານ ເພື່ອການໃຫ້ປະກາສະນີຍະບັດປະລິນຍາເອກກິດຕິມະສັກ.

5. ການຖອນ, ການລົບລ້າງ, ການປອມແປງ ແລະ ການຊີ້-ຂາຍ ປະກາສະນີຍະບັດ:

(1) ບຸກຄົນໃດທີ່ມີພຶດຕິກຳ ຫຼື ກະທຳຜິດ ຕໍ່ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ຜິດຕໍ່ຈັນຍາບັນ ວິຊາຊີບ ຫຼື ຜິດຕໍ່ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວິຊາການ ທີ່ຂຽນໄວ້ໃນ ປະກາສະນີຍະບັດ, ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຕາມສະຖານ ເປົາ ຫຼື ໜັກ ເຊັ່ນ ຈະຖືກໂຈະ ຫຼື ຖອນ ຫຼື ລົບລ້າງ ປະກາສະນີຍະບັດທີ່ຜູ້ກ່ຽວມີສິດ ໄດ້ຮັບ.

(2) ຜູ້ໃດປອມແປງ ແລະ ຊີ້-ຂາຍ ປະກາສະນີຍະບັດການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກລະດັບ ຈາກ ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຈະໄດ້ຮັບໂທດຕາມກົດໝາຍ ຕາມສະຖານເປົາ ຫຼື ໜັກ.

ໝວດທີ 4

ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການບໍລິການວິຊາການ

ມາດຕາ 25 ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

1. ເປົ້າໝາຍ

- ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຍົກສູງ ຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄະລາກອນ, ຄູ, ນັກສຶກສາ ແລະ ນັກຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ຢູ່ສະ ຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ;
- ສົ່ງເສີມທົວຄິດປະດິດສ້າງຂອງຄູ, ນັກສຶກສາ, ນັກຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ນັກ ປະດິດຄິດແຕ່ ເພື່ອປະກອບສ່ວນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ການປ້ອງກັນຊາດ- ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຂອງຊາດ.

2. ເນື້ອໃນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

- ຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດພື້ນຖານ ທຳມະຊາດ, ສັງຄົມ, ວິທະຍາສາດນຳໃຊ້ ແລະ ການ

ຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເຊັ່ນ ອຸດສາຫະກຳ, ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການບໍລິການ, ເສດຖະກິດ, ການເມືອງ-ການປົກຄອງ, ການສຶກສາ, ການກິລາ, ສາທາລະນະສຸກ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະອື່ນໆ.

- ຄົ້ນຄວ້າ, ສົ່ງເສີມ, ຂະຫຍາຍພູມປັນຍາ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ຜົນການຄົ້ນວິທະຍາສາດ ເພື່ອໃຫ້ກາຍເປັນຊັບສິນທາງປັນຍາຂອງຊາດ, ທ້ອງຖິ່ນ, ຊຸມຊົນ ແລະ ບຸກຄົນ.

3. ໜ້າທີ່ ແລະ ຂອບເຂດສິດ ໃນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ:

- ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະຍາວ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ;
- ເປັນເຈົ້າການຈັດຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.
- ສ້າງ ແລະ ຂະຫຍາຍ ສະຖານທີ່ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ໃຫ້ມີຄວາມພ້ອມ ເຊັ່ນ ທ້ອງທົດລອງ, ສູນທົດລອງ, ສະຖານີທົດລອງ, ທ້ອງສະໝຸດ, ອຸປະກອນເຕັກນິກ, ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກອື່ນໆ;
- ເປັນເຈົ້າການ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຄັດເລືອກຫົວຂໍ້ຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ການປະຕິບັດສັນຍາຮ່ວມມືການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ, ຈັດຕັ້ງດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າ ຕາມຫົວຂໍ້ວິທະຍາສາດ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຈຳເປັນ ແລະ ເປັນບູລິມະສິດ;
- ຮັບປະກັນ ແລະ ປົກປ້ອງ-ຄຸ້ມຄອງລິຂະສິດ, ຜົນປະໂຫຍດທາງວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຊັບສິນທາງປັນຍາຂອງສະຖາບັນ;
- ຄົ້ນຄວ້າຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນສູງ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງຊາດ.

4. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດ ຕໍ່ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

- ລັດຖະບານກຳນົດຍຸດທະສາດລວມ ແລະ ແຜນການລົງທຶນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
- ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ສົມທົບກັບກະຊວງວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງລະບຽບ, ຫຼັກການ ແລະ ແຜນການທີ່ເປັນບູລິມະສິດ ໃນ

ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ.

5. ແຫຼ່ງທຶນໃນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງທີ່ມີຄວາມພ້ອມ ໃນການດໍາເນີນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ສາມາດໄດ້ມາຈາກແຫຼ່ງທຶນຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ງົບປະມານຂອງລັດຕາມແຜນບູລິມະສິດ (ລະດັບຊາດ, ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລະດັບສະຖາບັນ); ກອງທຶນ; ໂຄງການຕ່າງໆ; ການສະໜັບສະໜູນຈາກການຈັດຕັ້ງພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ, ຈາກການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ການບໍລິຈາກຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ລວມໝູ່.

6. ການຄຸ້ມຄອງການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ:

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງແຕ່ລະແຫ່ງ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການຄຸ້ມຄອງການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ດ້ວຍຕົນເອງຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຂອບເຂດສິດ ໂດຍໃຫ້ມີກົນໄກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ລະບຽບການ ໃນການຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ທີ່ມີປະສິດທິພາບໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 26 ການບໍລິການວິຊາການ

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກຮູບແບບ, ທຸກປະເພດ ແລະ ທຸກລະດັບ ມີໜ້າທີ່ໃຫ້ການບໍລິການວິຊາການ ແກ່ສັງຄົມ ດ້ວຍຮູບການ ແລະ ວິທີການຕ່າງໆ ຕາມຂອບເຂດສິດ ແລະ ພາລະບົດບາດ ມີສິດໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນຈາກການບໍລິການວິຊາການ ແລະ ມີສິດຄຸ້ມຄອງ-ນຳໃຊ້ ລາຍຮັບວິຊາການ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 5

ການປະກັນຄຸນນະພາບ

ມາດຕາ 27 ການຈັດຕັ້ງປະກັນຄຸນນະພາບ

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກຮູບແບບ, ທຸກປະເພດ ຕ້ອງມີກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄືອຂ່າຍການປະກັນຄຸນນະພາບພາຍໃນຂອງຕົນເອງ ຊຶ່ງເປັນການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຄວາມເປັນເອກະລາດທາງດ້ານ ວິຊາການ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳໂດຍກົງ ຂອງຄະນະຜູ້ບໍລິຫານ ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງນັ້ນ ເພື່ອຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບການປະກັນຄຸນນະພາບການສຶກສາ ພາຍໃນສະຖາບັນ.

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກຮູບແບບ, ທຸກປະເພດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ

ມາດຕະຖານປະກັນຄຸນນະພາບການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 28 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ກ່ຽວກັບ ການປະກັນຄຸນນະພາບ
ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງລະບົບການປະກັນຄຸນນະພາບພາຍໃນ, ດຳເນີນການກວດສອບ ແລະ ປະເມີນຄຸນນະພາບດ້ວຍຕົນເອງຕາມມາດຕະຖານ ທີ່ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາກຳນົດ;
2. ສ້າງເອກະສານຂໍ້ມູນ ແລະ ບົດລາຍງານການປະກັນຄຸນນະພາບ ເພື່ອລາຍງານຕໍ່ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ໃນຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມການສະເໜີ;
3. ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຍອມຮັບ ການກວດສອບ ແລະ ການປະເມີນຕີລາຄາຂອງອົງກອນປະກັນຄຸນນະພາບ ຕໍ່ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງນັ້ນ;
4. ວາງແຜນ, ກຳນົດໄລຍະເວລາ ແລະ ລົງທະບຽນເພື່ອດຳເນີນຂັ້ນຕອນການປະກັນຄຸນນະພາບພາຍໃນສະຖາບັນສຶກສາຊັ້ນສູງ;
5. ເຜີຍແຜ່ ແລະ ເປີດເຜີຍ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜົນການກວດກາ ຕີລາຄາປະເມີນການປະກັນຄຸນນະພາບຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານ ທີ່ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາກຳນົດ ຕໍ່ສັງຄົມໂດຍຜ່ານ ສື່ມວນຊົນປະເພດຕ່າງໆ;
6. ນຳໃຊ້ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍຜົນຂອງການປະເມີນຕີລາຄາການປະກັນຄຸນນະພາບ;
7. ຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ດຳເນີນການຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຕໍ່ການຈັດຕັ້ງລັດ, ບຸກຄົນ ຫຼື ລວມໝູ່ ທີ່ໃສ່ຮ້າຍ ບ້າຍສີ ຫຼື ວິພາກວິຈານ, ບິດເບືອນຄວາມຈິງກ່ຽວກັບການປະກັນຄຸນນະພາບ ໃນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 29 ຫຼັກການ, ເນື້ອໃນ ແລະ ວິທີການປະກັນຄຸນນະພາບ

ຫຼັກການ, ເນື້ອໃນ ແລະ ວິທີການປະກັນຄຸນນະພາບ ຂອງ ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກຮູບ ແບບ, ທຸກປະເພດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານກ່ຽວກັບການປະກັນຄຸນນະພາບ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທີ່ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ກຳນົດ.

ໝວດທີ 6

ຄູ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ມາດຕາ 30 ຄູ

ຄູ ແມ່ນບຸກຄົນ ທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ສິດສອນ ຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ໃຫ້ຜູ້ຮຽນ ດ້ວຍວິທີການ ສິດສອນຮູບແບບຕ່າງໆ, ເປັນຜູ້ທີ່ມີທາດແທ້ຄຸນສົມບັດດີ, ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ມີຄວາມເໝາະ ສົມຕາມເງື່ອນຂອງອາຊີບ, ມີລະດັບວິຊາສະເພາະ ແລະ ວຸດທິການສຶກສາ ຖືກຕາມເງື່ອນໄຂ, ມາດຕະຖານຫຼັກສູດ ແລະ ມາດຕະຖານອາຊີບຂອງສະຖາບັນນັ້ນກຳນົດ;

ມອບໃຫ້ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ກຳນົດມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂລະອຽດ ທາງດ້ານຄຸນສົມບັດ, ວຸດທິການສຶກສາ, ວິຊາຊີບ, ສຸຂະພາບ ແລະ ເງື່ອນໄຂພິເສດອື່ນໆ ຂອງຄູ ຢູ່ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ລະດັບຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 31 ຄູປະຈຳ ແລະ ຄູຮັບເຊີນ

ກ. ຄູປະຈຳ: ແມ່ນລັດຖະກອນຄູ ທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ສິດສອນປະຈຳ ຢູ່ສະຖາບັນການສຶກສາ ຊັ້ນສູງນັ້ນໆ; ຈຳນວນຄູປະຈຳ ໂດຍທົ່ວໄປໃຫ້ມີ ດັ່ງນີ້:

- (1) ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງຂອງລັດ ທຸກປະເພດ: ຈຳນວນຄູປະຈຳ ໃຫ້ມີອັດຕາສ່ວນຕໍ່າ ສຸດເທົ່າກັບສອງສ່ວນສາມ (2/3) ຂອງ ຄູທັງໝົດຢູ່ສະຖາບັນການສຶກສານັ້ນ;
- (2) ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງທີ່ສ້າງຕັ້ງຕາມຮູບແບບ 3 ແລະ 4 ຕາມມາດຕາ 11 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ທຸກປະເພດ ຕາມມາດຕາ 12 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້: ຈຳນວນ ຄູປະຈຳ ໃຫ້ມີອັດຕາສ່ວນຕໍ່າສຸດເທົ່າກັບໜຶ່ງສ່ວນສອງ (1/2) ຂອງຄູທັງໝົດຢູ່ສະຖາບັນ ການສຶກສານັ້ນ;

ຂ. ຄູຮັບເຊີນ: ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ຖືກຮັບເຊີນຈາກພາຍນອກ (ບໍ່ສັງກັດສະຖາບັນ) ເພື່ອມາ ສິດສອນຖ່າຍ-ທອດຄວາມຮູ້ ໃຫ້ນັກສຶກສາ ດ້ວຍວິທີການສິດສອນຕາມຮູບແບບຕ່າງໆ ທີ່ ສະຖາບັນການສຶກສານັ້ນ ກຳນົດໄວ້ໃນຫຼັກສູດ, ຄູຮັບເຊີນດັ່ງກ່າວ ເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້- ຄວາມສາມາດ, ມີປະສົບການ ແລະ ມີບົດຮຽນ ທາງດ້ານສາຂາວິຊາສະເພາະທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ. ບຸກຄົນພາຍນອກເຫຼົ່ານັ້ນ ອາດຈະເປັນນັກວິທະຍາສາດ, ນັກທຸລະກິດ, ນັກ ການເມືອງ-ການປົກຄອງ ຫຼື ນັກວິຊາການ ໃນຂົງເຂດວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນ ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ອື່ນໆ ຊຶ່ງອາດຈະແມ່ນຄົນລາວ ຫຼື ຄົນຕ່າງປະເທດ ໂດຍອີງຕາມ ຄວາມຕ້ອງການຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງນັ້ນ ແລະ ຕາມການອະນຸຍາດຂອງອົງ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 32 ຕຳແໜ່ງວິຊາການ ແລະ ນາມມະຍົດ ຂອງຄູ

ຄູ ຢູ່ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກຮູບແບບ, ທຸກລະດັບ ແລະ ທຸກປະເພດ ມີສິດສະ ເໜີຂໍຕຳແໜ່ງວິຊາການ ແລະ ນາມມະຍົດຄູ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ,

ໂດຍທົ່ວໄປຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ດັ່ງນີ້:

ກ. ຕຳແໜ່ງວິຊາການ ຄູປະຈຳ:

- (1) ສາດສະດາຈານ (ຂຽນຫຍໍ້: ສຈ.) ແລະ ຮອງສາດສະດາຈານ (ຂຽນຫຍໍ້: ຮສ.), ແຕ່ງຕັ້ງໂດຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ຜ່ານການຮັບຮອງຈາກສະພາການສຶກສາຊັ້ນສູງແຫ່ງຊາດ;
- (2) ອາຈານ (ຂຽນຫຍໍ້: ອຈ.) ແລະ ຜູ້ຊ່ວຍອາຈານ (ຂຽນຫຍໍ້: ຊອ.), ແຕ່ງຕັ້ງໂດຍລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຕາມການສະເໜີ ຂອງສະພາມະຫາວິທະຍາໄລ ຫຼື ສະພາສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຕຳແໜ່ງວິຊາການຄູ ຂັ້ນສາດສະດາຈານ, ຮອງສາດສະດາຈານ, ອາຈານ ແລະ ຜູ້ຊ່ວຍອາຈານ ມີສິດໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ເງິນອຸດໜູນຕຳແໜ່ງ ຕາມການກຳນົດຂອງລັດຖະບານ.

ຂ. ຕຳແໜ່ງວິຊາການ ຂອງຄູທີ່ເປັນບຸກຄົນພາຍນອກ (ບໍ່ປະຈຳ):

ຄູ ທີ່ເປັນບຸກຄົນພາຍນອກສະຖາບັນ (ບໍ່ປະຈຳ) ຊຶ່ງບຸກຄົນນັ້ນ ໄດ້ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ສິດສອນ ຢູ່ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍສະຖາບັນການສຶກສາມາກ່ອນ, ມີຜົນງານ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ຂຽນ, ຮຽບຮຽງ, ແປເອກະສານ, ຕຳລາ ຮັບໃຊ້ການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ມີຜົນງານທາງດ້ານວິທະຍາສາດຕ່າງໆ ໃນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາການສຶກສາ ກໍ່ຄືການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ມີສິດສະເໜີຂໍຕຳແໜ່ງວິຊາການຄູແບບພິເສດ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຜົນງານຕົວຈິງ ດັ່ງນີ້:

- (1) ສາດສະດາຈານກຽດຕິຄຸນ (Emeritus Professor): ແມ່ນຕຳແໜ່ງກຽດຕິຄຸນທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ມອບໃຫ້ສະເພາະບຸກຄົນທີ່ເຄີຍໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງ ເປັນສາດສະດາຈານ ຫຼື ຮອງສາດສະດາຈານມາກ່ອນແລ້ວ, ເປັນຜູ້ມີຜົນງານ-ຄຸນງາມຄວາມດີ ໃນອາຊີບຄູ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຊຶ່ງບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ພັກຜ່ອນບຳນານ, ເປັນຜູ້ອາວຸໂສ ຫຼື ເປັນຜູ້ຊົງຄຸນຈຸດທິ ແລະ ອື່ນໆ.

ສາດສະດາຈານກຽດຕິຄຸນ ແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ຜ່ານການຮັບຮອງຈາກສະພາການສຶກສາຊັ້ນສູງແຫ່ງຊາດ: ຜູ້ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງມີສິດ ຍຶດຖືໄວ້ “ຕະຫຼອດກາລະນານ”.

- (2) ສາດສະດາຈານກິດຕິມະສັກ (Honorary Professor): ແມ່ນຕຳແໜ່ງວິຊາການຄູ ປະເພດໜຶ່ງ, ແຕ່ງຕັ້ງເພື່ອມອບເປັນກຽດ ຍົກຍ້ອງຖານະ ໃຫ້ເປັນກິດຕິມະສັກ ສຳລັບ ບຸກຄົນ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນຕໍ່ສະຖາບັນໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງໂດຍອະທິການບໍດີ ມະຫາວິທະຍາໄລ ຫຼື ຫົວໜ້າສະຖາບັນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຜ່ານການຮັບຮອງ ຂອງສະພາມະຫາວິທະຍາໄລ ຫຼື ສະພາສະ

ຖາບັນນັ້ນ;

(3) ສາດສະດາຈານພິເສດ (Adjunct Professor): ແມ່ນຕຳແໜ່ງວິຊາການຄູປະເພດໜຶ່ງ, ແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ມອບໃຫ້ເປັນພິເສດ ສຳລັບບຸກຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ເປັນຄູຮັບເຊັນ (ບໍ່ປະຈຳ) ຊຶ່ງ ເປັນຜູ້ຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານ ຫຼື ເປັນນັກປາຖະກະຖາພິເສດ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາ ຊັ້ນສູງ ທີ່ມີຖານະມະຫາວິທະຍາໄລ ແຫ່ງໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງໂດຍອະທິການບໍດີ ມະຫາວິທະຍາໄລ ຫຼື ຫົວໜ້າສະຖາບັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; ຜ່ານການຮັບຮອງ ຂອງ ສະພາ ມະຫາວິທະຍາໄລ ຫຼື ສະພາສະຖາບັນນັ້ນ.

ຕຳແໜ່ງວິຊາການ ຂັ້ນ ສາດສະດາຈານກຽດຕິຄຸນ, ສາດສະດາຈານກິດຕິມະສັກ ແລະ ສາດສະດາຈານພິເສດ ໂດຍທົ່ວໄປ ບໍ່ມີນະໂຍບາຍເງິນອຸດໜູນຕຳແໜ່ງ.

ມອບໃຫ້ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ກຳນົດ ມາດຕະຖານ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ວິທີການ ໃນການພິຈາລະນາການແຕ່ງຕັ້ງ, ການປົດ ຫຼື ການຖອນຕຳແໜ່ງ ວິຊາການຂອງຄູ ທຸກປະເພດ.

ຄ. ນາມມະຍົດຂອງຄູ: ຄູ ຢູ່ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກຮູບແບບ, ທຸກປະເພດ ແລະ ທຸກ ລະດັບມີສິດສະເໜີ ຂໍນາມມະຍົດຄູປະເພດຕ່າງໆ ຕາມດຳລັດຂອງລັດຖະບານ ວ່າດ້ວຍ ລັດຖະກອນຄູ.

ມາດຕາ 33 ໜ້າທີ່ ແລະ ຂອບເຂດສິດຂອງ ຄູ

ຄູ ໃນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມໜ້າທີ່ ແລະ ຂອບເຂດສິດ ທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາ ແລະ ດຳລັດວ່າດ້ວຍລັດຖະກອນຄູ ສະບັບເລກທີ 177/ລບ, ລົງວັນທີ 05 ເມສາ 2012.

ມາດຕາ 34 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຄູ

ຄູ ຢູ່ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ມີສິດໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານຕ່າງໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ ແລະ ຕາມລະບຽບການສະເພາະ ຂອງແຕ່ລະສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງກຳນົດ.

ມາດຕາ 35 ການພັດທະນາຄູ

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງທຸກລະດັບ ຕ້ອງມີແຜນພັດທະນາຄູ ຂອງຕົນເອງ ເພື່ອຍົກ ລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການ, ວິຊາຄູ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ພາສາຕ່າງປະເທດ, ທິດ ສະດີການເມືອງ ແລະ ອື່ນໆໃຫ້ສູງຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ການສອນ, ການ ຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ການບໍລິການວິຊາການ, ການເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຢ່າງ

ມີປະສິດທິພາບ.

ມາດຕາ 36 ບຸກຄະລາກອນ

ບຸກຄະລາກອນ ທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຢູ່ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກຮູບແບບ ແລະ ທຸກປະເພດ ຕ້ອງມີຄວາມເໝາະສົມ ທາງດ້ານຈຳນວນ, ມີວິຊາສະເພາະຖືກຕາມສາຂາອາຊີບ, ມີລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ຄຸນສົມບັດ ຖືກຕາມເງື່ອນໄຂ, ມາດຕະຖານ ຕໍ່ແໜ່ງງານຂອງສະຖາບັນການສຶກສານັ້ນ ກຳນົດ, ສະເພາະບຸກຄະລາກອນ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຂອງລັດ ຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນ ການບັນຈຸ, ສັບຊ້ອນ, ຄັດເລືອກ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະກອນຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 7

ການຄຸ້ມຄອງນັກສຶກສາ

ມາດຕາ 37 ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງແຕ່ລະແຫ່ງ ຕ້ອງມີການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງນັກສຶກສາຢ່າງເປັນລະບົບຄົບຊຸດ ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ, ດູແລນັກສຶກສາ ຕາມລະບຽບວິໄນ ຂອງສະຖາບັນ ແລະ ກົດໝາຍ ຂອງລັດກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວ ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ, ການເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນ, ຢູ່ພັກ, ການເຄື່ອນໄຫວນອກຫຼັກສູດ, ການຈັດກິດຈະກຳທາງດ້ານກິລາກາຍະກຳ, ວັດທະນະທຳ, ສັງຄົມ, ການເມືອງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ຢູ່ສະຖາບັນການສຶກສານັ້ນ.

ມາດຕາ 38 ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ພັນທະຂອງນັກສຶກສາ

ນັກສຶກສາຢູ່ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ມີສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ພັນທະ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງນັກສຶກສາຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຂອງ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ມາດຕາ 39 ນະໂຍບາຍຕໍ່ນັກສຶກສາ

ນັກສຶກສາ ທີ່ກຳລັງສຶກສາຢູ່ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກຮູບແບບ ແລະ ທຸກລະດັບ ມີສິດໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານຕ່າງໆ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາ, ລະບຽບການຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງວາງອອກ.

ໝວດທີ 8
ການລົງທຶນພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ມາດຕາ 40 ນະໂຍບາຍລວມ

ລັດສົ່ງເສີມການລົງທຶນພັດທະນາສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງທຸກລະດັບ, ທຸກຮູບແບບ ແລະ ທຸກປະເພດ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 10, 11 ແລະ 12 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ໂດຍ ອີງຕາມແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 41 ການລົງທຶນຂອງລັດ

ລັດລົງທຶນພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຢ່າງມີແຜນການ, ມີຈຸດສຸມບູລິມະສິດ ແລະ ໃຫ້ ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ. ໃນນັ້ນ, ລັດ ມີໜ້າທີ່ລົງທຶນໂດຍກົງເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ອາຄານສະຖານທີ່, ວັດຖຸອຸປະກອນເຕັກນິກ, ພາຫະນະ, ສື່ການຮຽນ-ການສອນ, ສິ່ງອຸປະກອນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ແລະ ການກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ, ພັດທະນາຄູ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຕາມຮູບແບບ ແລະ ປະເພດ ທີ່ເໝາະສົມຕາມຄວາມຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 42 ການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ

ການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ ແມ່ນການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ພາກທຸລະກິດເອກະຊົນ ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໂດຍ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນ ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ສປປ ລາວ ແລະ ປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການສຶກສາຂອງລັດຖະບານ ໃນ ແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 43 ການລົງທຶນຮ່ວມ

ລັດສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ, ຊຸມຊົນ ແລະ ບຸກຄົນ ຫຼື ລວມໝູ່ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນ ສູງ ເຊັ່ນ ການ ພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ວັດຖຸອຸປະກອນເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ການ ພັດທະນາບຸກຄະລາກອນ, ການບໍລິການວິຊາການ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ໂດຍ ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 9

ການເງິນ ແລະ ຊັບສິນ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ມາດຕາ 44 ແຫຼ່ງລາຍຮັບ

1. ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຂອງລັດ ມີແຫຼ່ງລາຍຮັບຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:
 - (1) ງົບປະມານຂອງລັດ: ຕາມແຜນແບ່ງປັນງົບປະມານໃນແຕ່ລະປີ, ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ; ທຶນກູ້ຢືມພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ;
 - (2) ຄ່າຮຽນ, ຄ່າລົງທະບຽນ ແລະ ຄ່າທຳນຽມ ປະກາສະນີຍະບັດ ຂອງນັກສຶກສາ;
 - (3) ຄ່າບໍລິການວິຊາການ: ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ການຈັດການຝຶກອົບຮົມ, ການທົດລອງ-ທົດສອບ, ການຜະລິດ, ການພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ, ຄ່າເຊົາສະຖານທີ່ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
 - (4) ການບໍລິຈາກຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ລວມໝູ່ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ.
2. ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງຂອງພາກເອກະຊົນ ມີແຫຼ່ງລາຍຮັບຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:
 - (1) ຊັບສິນ, ທຶນຮອນ ຫຼື ທຶນກູ້ຢືມ ຂອງຜູ້ປະກອບກິດຈະການ;
 - (2) ຄ່າຮຽນ, ຄ່າລົງທະບຽນ, ຄ່າທຳນຽມປະກາສະນີຍະບັດຂອງນັກສຶກສາ;
 - (3) ຄ່າບໍລິການວິຊາການ: ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ການຈັດການຝຶກອົບຮົມ, ການທົດລອງ-ທົດສອບ, ການຜະລິດ, ການພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ, ຄ່າເຊົາສະຖານທີ່ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
 - (4) ທຶນສົມທົບ ຈາກແຫຼ່ງອື່ນໆ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 45 ຖານະທາງການເງິນຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງຂອງລັດ ສະເພາະປະເພດ 1 ແລະ ປະເພດ 2 ມີຖານະການເງິນ ເປັນຫົວໜ່ວຍງົບປະມານຂັ້ນ 1 ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ສ່ວນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງປະເພດອື່ນ ແມ່ນອີງຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ຂອງການຈັດຕັ້ງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 46 ການຄຸ້ມຄອງການເງິນ ແລະ ຊັບສິນ

ການຄຸ້ມຄອງການເງິນ ແລະ ຊັບສິນ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງຂອງ ລັດທຸກປະເພດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 48 ການກວດກາ ແລະ ກວດສອບ

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກຮູບແບບ ແລະ ທຸກປະເພດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດກາ ແລະ ກວດສອບປະຈຳປີ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 10

ການຮ່ວມມືພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ

ມາດຕາ 48 ການຮ່ວມມືພາຍໃນ

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງທຸກປະເພດ ມີສິດພົວພັນຮ່ວມມື ທາງດ້ານວິຊາການ ກັບສະຖາບັນການສຶກສາ, ການຈັດຕັ້ງພາກລັດ, ພາກເອກະຊົນ, ພາກທຸລະກິດ ແລະ ຫົວໜ່ວຍການຜະລິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນພາລະບົດບາດຂອງສະຖາບັນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 49 ການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງມີສິດພົວພັນຮ່ວມມື ທາງວິຊາການ ກັບສະຖາບັນການສຶກສາຂອງຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງສາກົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ, ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຕາມການອະນຸຍາດຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 11

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ມາດຕາ 50 ການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດຕໍ່ການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງ

1. ລັດຖະບານ:

- (1) ກຳນົດຍຸດທະສາດ ແລະ ນະໂຍບາຍ ພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ; ຮັບປະກັນຄວາມຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງ ເພື່ອສາມາດຕອບສະໜອງການກໍ່ສ້າງນັກວິຊາສະເພາະ-ນັກວິຊາການ ລະດັບສູງ ຮັບໃຊ້ໃຫ້ການພັດທະນາທຸກຂົງເຂດ: ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ການເມືອງ-ການປົກຄອງ, ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ອື່ນໆ ຢ່າງຄົບຊຸດ;

- (2) ລົງທຶນ ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ພັດທະນາບຸກຄະລາກອນ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຢ່າງມີຈຸດສຸມ, ຂົງເຂດວິຊາການທີ່ເປັນບູລິມະສິດ; ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງ ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງ; ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.
- (3) ສົ່ງເສີມໃຫ້ພາກເອກະຊົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ລົງທຶນພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງ ສຳລັບຂົງເຂດບູລິມະສິດ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.
- (4) ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຍ້ອງຍໍບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ລວມໝູ່ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະກອບສ່ວນ ພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ປະຕິບັດມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລະເມີດກົດໝາຍຂອງລັດ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

2. ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ:

- ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງລັດຂັ້ນມະຫາພາກ ຕໍ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງທຸກຮູບແບບ ແລະ ທຸກປະເພດ; ສ້າງເຄື່ອງມື, ກົນໄກ ແລະ ນິຕິກຳ ເພື່ອການຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຂອງລັດຖະບານ.
- ຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງ, ຮອບດ້ານ ບັນດາສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທີ່ຂຶ້ນກັບຂະແໜງການສຶກສາ ລວມທັງພາກເອກະຊົນ, ການຈັດຕັ້ງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ.
- ຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານວິຊາການ ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກຮູບແບບ ແລະ ທຸກປະເພດທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຕາມສາຍຕັ້ງ ຂອງກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.
- ຈັດຕັ້ງກົນໄກຄຸ້ມຄອງ ສະຖາບັນການສຶກສາ ລະດັບວິທະຍາໄລ, ທຸກຮູບແບບ ໂດຍອີງຕາມການປະຕິບັດຫຼັກສູດ ຄື: ສາຍການສຶກສາຊັ້ນສູງຄຸ້ມຄອງຫຼັກສູດອະນຸປະລິນຍາ ແລະ ສາຍອາຊີວະສຶກສາຄຸ້ມຄອງຫຼັກສູດວິຊາຊີບຊັ້ນສູງ.

3. ກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ ໂດຍອີງຕາມພາລະບົດບາດໃນການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງຂອງ ລັດຖະບານ ແລະ ການມອບໝາຍ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 51 ສະພາການສຶກສາຊັ້ນສູງແຫ່ງຊາດ

1. ພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່:

ສະພາການສຶກສາຊັ້ນສູງແຫ່ງຊາດເປັນອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ປະຈຳການ, ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການ ໃນການໃຫ້ຄຳປຶກສາແກ້ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວທາງວິຊາການຂອງ ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ: ມີໜ້າທີ່ພິຈາລະນາ, ຮັບຮອງ ແລະ ສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອຕົກລົງວຽກງານສຳຄັນຈຳນວນໜຶ່ງ ຂອງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ດັ່ງນີ້:

- (1) ການສ້າງຕັ້ງ, ຂະຫຍາຍ ແລະ ຍຸບເລີກ ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ລະດັບຊາດ ແລະ ນານາຊາດ.
- (2) ການແຕ່ງຕັ້ງຕຳແໜ່ງວິຊາການຂອງຄູ ຂັ້ນສາດສະດາຈານ ແລະ ຮອງສາດສະດາຈານ;
- (3) ການຮັບຮອງທົວຂໍ້ຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ລະດັບຊາດ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ.

2. ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ:

ສະພາການສຶກສາຊັ້ນສູງແຫ່ງຊາດ ມີກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ດັ່ງນີ້:

- (1) ຄະນະປະທານ: ລວມມີ ປະທານ ແລະ ຮອງປະທານ;
- (2) ຄະນະປະຈຳ: ລວມມີ ປະທານ, ຮອງປະທານ ແລະ ກຳມະການຈຳນວນໜຶ່ງ;
- (3) ຄະນະກຳມາທິການຝ່າຍຕ່າງໆ ຕາມຄວາມຈຳເປັນ;
- (4) ຫ້ອງການສະພາການສຶກສາຊັ້ນສູງແຫ່ງຊາດ (ກອງເລຂານຸການ) ເປັນຫົວໜ່ວຍການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງ ມີຖານະທຽບເທົ່າກັບສູນ ຫຼື ສະຖາບັນຂັ້ນກັບກົມ, ມີທີ່ຕັ້ງຢູ່ກະຊວງສຶ ສາທິການ ແລະ ກິລາ.

3. ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ:

ສະພາການສຶກສາຊັ້ນສູງແຫ່ງຊາດ ລວມມີສະມາຊິກທັງໝົດບໍ່ເກີນ 21 ທ່ານ, ລະອຽດດັ່ງນີ້:

- ປະທານ ແລະ ຮອງປະທານ 2 ທ່ານ;
- ຄະນະປະຈຳ 7 ທ່ານ (ລວມທັງ ປະທານ ແລະ ຮອງປະທານ);
- ກຳມະການ ຈຳນວນ 14 ທ່ານ (ຄັດເລືອກມາຈາກ ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິ);
- ຫ້ອງການສະພາການສຶກສາຊັ້ນສູງແຫ່ງຊາດ (ກອງເລຂານຸການ) ປະກອບມີ ຫົວໜ້າ, ຮອງ 1 ທ່ານ ແລະ ພະນັກງານວິຊາການຈຳນວນໜຶ່ງ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

4. ການແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ການກຳນົດລະບຽບການ:

(1) ການແຕ່ງຕັ້ງ:

- ປະທານ, ຮອງປະທານ ແລະ ກຳມະການ ຂອງສະພາການສຶກສາຊັ້ນສູງແຫ່ງຊາດ ແຕ່ງຕັ້ງໂດຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ;
- ຫົວໜ້າຫ້ອງການສະພາການສຶກສາຊັ້ນສູງແຫ່ງຊາດ (ເປັນຫົວໜ້າກອງເລຂານຸການ)

ແມ່ນລັດຖະກອນ, ມີຕຳແໜ່ງບໍລິຫານທຽບເທົ່າຮອງຫົວໜ້າກົມ, ແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ
ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ;

- ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການສະພາການສຶກສາຊັ້ນສູງແຫ່ງຊາດ (ເປັນຮອງຫົວໜ້າກອງ
ເລຂານຸການ) ແມ່ນລັດຖະກອນ, ມີຕຳແໜ່ງບໍລິຫານ ທຽບເທົ່າ ຫົວໜ້າພະແນກຂອງ
ກົມ, ແຕ່ງຕັ້ງໂດຍລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.
 - ຄະນະກຳມາທິການຝ່າຍຕ່າງໆ ແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ ປະທານສະພາການສຶກສາຊັ້ນສູງແຫ່ງ
ຊາດ;
- (2) ການກຳນົດລະບຽບການ ປະທານສະພາ ກຳນົດລະບຽບການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງສະພາ
ການສຶກສາຊັ້ນສູງແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 52 ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ

1. ມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ສະຖາບັນ ທຽບເທົ່າມະຫາວິທະຍາໄລ:

ກ. ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ປະກອບມີ:

- (1) ສະພາມະຫາວິທະຍາໄລ ຫຼື ສະພາສະຖາບັນ;
- (2) ສຳນັກງານອະທິການບໍດີ ຫຼື ສຳນັກງານສະຖາບັນ ປະກອບມີ: ຫ້ອງການຈຳນວນໜຶ່ງມີ
ຖານະທຽບເທົ່າກົມຕາມຄວາມເໝາະສົມ ສຳລັບກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ
ຫຼື ກົມຈຳນວນໜຶ່ງຕາມຄວາມເໝາະສົມ ສຳລັບກົງຈັກຂອງສະຖາບັນທຽບເທົ່າມະຫາວິ
ທະຍາໄລ. ໃນນັ້ນ, ມີ ຫ້ອງການ, ພະແນກການ, ຂະແໜງການ ແລະ ໜ່ວຍງານ;
- (3) ສະພາບໍລິຫານ ແລະ ສະພາວິຊາການ;
- (4) ຄະນະວິຊາຕ່າງໆ ປະກອບມີ: ພາກວິຊາ, ພະແນກ, ໜ່ວຍງານ, ໜ່ວຍວິຊາ;
- (5) ສະຖາບັນ, ວິທະຍາໄລ, ສູນ, ຫໍສະໝຸດກາງ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ ແລະ ຫົວໜ່ວຍ
ການຈັດຕັ້ງບໍລິການອື່ນໆ ທີ່ຂຶ້ນກັບມະຫາວິທະຍາໄລ ຫຼື ສະຖາບັນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ
ລະບຽບການ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂ. ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນມີ:

- (1) ປະທານ, ຮອງປະທານສະພາ ແລະ ກຳມະການ ຕາມຈຳນວນທີ່ເໝາະສົມ;
- (2) ອະທິການບໍດີ ຫຼື ຫົວໜ້າສະຖາບັນ ແລະ ຮອງອະທິການບໍດີ ຫຼື ຮອງຫົວໜ້າສະຖາບັນ
4 ເຖິງ 5 ຕຳແໜ່ງ;
- (3) ຄະນະບໍດີ ຫຼື ຫົວໜ້າກົມ ແລະ ຮອງຄະນະບໍດີ ຫຼື ຮອງຫົວໜ້າກົມບໍ່ເກີນ 3 ຕຳແໜ່ງ;
- (4) ຫົວໜ້າຫ້ອງການ ແລະ ຮອງ ຈຳນວນໜຶ່ງ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ;
- (5) ຫົວໜ້າພາກວິຊາ ແລະ ຮອງ ຈຳນວນໜຶ່ງ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ;

- (6) ຫົວໜ້າພະແນກ ແລະ ຮອງຈຳນວນໜຶ່ງຕາມຄວາມເໝາະສົມ;
- (7) ຫົວໜ້າຂະແໜງ;
- (8) ຫົວໜ້າໜ່ວຍງານ, ຫົວໜ້າໜ່ວຍວິຊາ;
- (9) ອຳນວຍການ ແລະ ຮອງ ຫຼື ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງສະຖາບັນ, ວິທະຍາໄລ, ສູນ, ຫໍສະໝຸດກາງ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ ແລະ ຫົວໜ່ວຍການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ.

ຄ. ການແຕ່ງຕັ້ງ:

- (1) ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຕ່ງຕັ້ງອະທິການບໍດີ ຫຼື ຫົວໜ້າສະຖາບັນ, ຮອງອະທິການບໍດີ ຫຼື ຮອງຫົວໜ້າສະຖາບັນ ແລະ ຄະນະບໍດີ/ຫົວໜ້າກົມ ແລະ ຕຳແໜ່ງອື່ນທຽບເທົ່າຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- (2) ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຫຼື ກະຊວງ ຫຼື ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແຕ່ງຕັ້ງ: ສະພາມະຫາວິທະຍາໄລ ຫຼື ສະພາສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ: ຕຳແໜ່ງບໍລິຫານປະເພດ ຮອງຄະນະບໍດີ/ຮອງຫົວໜ້າກົມ; ຫົວໜ້າພາກວິຊາ ຫຼື ຫົວໜ້າຫ້ອງການ ແລະ ຕຳແໜ່ງບໍລິຫານທຽບເທົ່າອື່ນ ຕາມການສະເໜີຂອງອະທິການບໍດີ ຫຼື ຫົວໜ້າສະຖາບັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- (3) ອະທິການບໍດີ ຫຼື ຫົວໜ້າສະຖາບັນແຕ່ງຕັ້ງ: ຕຳແໜ່ງບໍລິຫານປະເພດ ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ ແລະ ທຽບເທົ່າ ຫົວໜ້າພະແນກ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ, ຮອງຫົວໜ້າພາກວິຊາ, ຫົວໜ້າໜ່ວຍງານ, ຫົວໜ້າໜ່ວຍວິຊາ ແລະ ຫົວໜ່ວຍການຈັດຕັ້ງທຽບເທົ່າອື່ນ ທີ່ຢູ່ໃນການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ ຫຼື ສະຖາບັນນັ້ນ.

2. ວິທະຍາໄລ, ວິທະຍາຄານ, ສະຖາບັນທຽບເທົ່າວິທະຍາໄລ:

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ກະຊວງ. ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ, ພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່, ຂອບເຂດສິດ ແລະ ການແຕ່ງຕັ້ງຕຳແໜ່ງງານບໍລິຫານ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທີ່ມີຖານະວິທະຍາໄລ, ວິທະຍາຄານ ສະຖາບັນທຽບເທົ່າວິທະຍາໄລ ທຸກຮູບແບບ ແລະ ທຸກປະເພດ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 11 ແລະ ມາດຕາ 12 ຂອງດຳລັດ ສະບັບນີ້ ໂດຍອີງຕາມພາລະບົດບາດ, ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 53 ສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກຮູບແບບ ແລະ ທຸກປະເພດ ຈະໄດ້ຮັບສິດເປັນເຈົ້າຕົນ

ເອງ ໂດຍມີຫຼັກການ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ຫຼັກການ: ໄດ້ຮັບການຕົກລົງຈາກລັດຖະບານ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
2. ເງື່ອນໄຂ: (1) ຕ້ອງເປັນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງທີ່ມີຖານະມະຫາວິທະຍາໄລ ຫຼື ທຽບເທົ່າ ແລະ ມີຄວາມໂດດເດັ່ນເປັນເລີດທາງວິຊາການ; (2) ມີຄວາມພ້ອມດ້ານການບໍລິຫານ-ຄຸ້ມຄອງ ແລະ (3) ມີການຍັງຢືນການຈັດລຳດັບການປະກັນຄຸນນະພາບ.

ມອບໃຫ້ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ກຳນົດມາດຕະຖານ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ລະບຽບການລະອຽດ ກ່ຽວກັບສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ.

ໝວດທີ 12

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 54 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຄູ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ

ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຄູ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 55 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບນັກສຶກສາ

ນອກຈາກຂໍ້ຫ້າມ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາແລ້ວ, ນັກສຶກສາຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 13

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 56 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງທັງພາກລັດ, ເອກະຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນ ຈົ່ງຮັບຮູ້, ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 57 ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍ
ເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທຳວັນ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບດຳລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງສິງ ທຳມະວົງ